

Ghid pentru utilizatorii procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă

Scurtă introducere în principalele aspecte practice ale
utilizării procedurii pe baza regulamentului

Ghid pentru utilizatorii

procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă

Scurtă introducere în principalele aspecte practice ale utilizării procedurii pe baza regulamentului

Despre ghidul de față

Scopul acestui ghid este de a oferi o introducere directă în procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă, denumită în întreg cuprinsul acestui ghid „PECVR”. Ghidul este menit să ajute utilizatorii PECVR să înțeleagă ce implică fiecare etapă a procedurii. Concret, acesta ar trebui să ajute atât partea care dorește să inițieze o cauză în cadrul PECVR, cât și partea împotriva căreia a fost inițiată o cauză.

Ghidul este clar și relativ succint, pentru a fi inteligibil și ușor accesibil. În mod intenționat, acesta nu cuprinde detalii prea aprofundate, intenția fiind de a menține descrierea diferitelor aspecte ale procedurii cât mai succintă și mai simplă posibil.

Pentru o descriere mai detaliată a PECVR și pentru informații suplimentare care îi pot ajuta pe utilizatorii PECVR să înțeleagă mai în profunzime procedura, se poate face trimitere la Ghidul practic însoțitor, putându-se întâlni trimiteri la conținutul acestuia în majoritatea alineatelor din Ghidul pentru utilizatori – de exemplu, „GP 1.1”.

Pentru a fi ușor de consultat, acest ghid este împărțit în următoarele secțiuni:

Cuprins

Introducere: Luarea în calcul a unei acțiuni în justiție pentru recuperarea unei creanțe transfrontaliere în UE	5
Partea întâi: Scopul, utilizările și domeniul de aplicare al PECVR	8
Partea a doua: Costuri și cheltuieli?	12
Partea a treia: Demararea demersului judiciar privind o cerere cu valoare redusă	16
Partea a patra: Răspunsul la o cerere	22
Partea a cincea: Pronunțarea hotărârii	26
Partea a șasea: După pronunțarea hotărârii	30

Introducere: Luarea în calcul a unei acțiuni în justiție pentru recuperarea unei creanțe transfrontaliere în UE

Odată ce apare o creanță transfrontalieră, iar reclamantul nu reușește să obțină plata sau îndeplinirea obligației de la baza creanței ori să ajungă la o înțelegere acceptabilă cu privire la creanță, poate fi necesară inițierea unei acțiuni în justiție. În această situație se pot aplica diferite proceduri, în funcție de suma și natura creanței și de caracterul contestat sau necontestat al acesteia.

Prin urmare, înainte de a iniția o acțiune în justiție pentru recuperarea unei creanțe, o persoană fizică sau o firmă din UE va trebui să decidă ce procedură să utilizeze. Această decizie va depinde în mare măsură de circumstanțele fiecărui caz individual, deoarece procedurile disponibile, deși se suprapun întrucâtva, sunt concepute pentru a aborda situații diferite.

Când este util de utilizat PECVR?

PECVR este disponibilă pentru cererile referitoare la creanțe cu o valoare de până la 5 000 EUR, inclusiv pentru cereri de altă natură decât cele care vizează plata unei sume de bani, și se poate utiliza indiferent dacă cererea este contestată sau necontestată. PECVR este menită a fi o procedură relativ rapidă și mai puțin costisitoare. Aceasta este utilă în special pentru reclamantii care nu doresc să beneficieze de asistență sau de reprezentare din partea unui avocat, dat fiind faptul că reprezentarea juridică nu este obligatorie.

PECVR se poate utiliza pentru majoritatea cererilor transfrontaliere de natură civilă și comercială, inclusiv cele care rezultă din contracte, cereri de despăgubiri pentru pierderi sau vătămări și cereri referitoare la livrarea de bunuri. Unele tipuri de cauze sunt excluse însă din PECVR; printre acestea se numără cauzele care țin de dreptul familiei și cele în materie de întreținere, de muncă și de securitate socială, precum și cauze legate de faliment.

În esență, PECVR este o procedură scrisă, derulată folosind formulare standard. Se desfășoară o dezbateră orală numai în acele cazuri în care nu se poate pronunța hotărârea pe baza dovezilor scrise sau dacă una dintre părți solicită o dezbateră orală, iar instanța consideră că aceasta este necesară pentru pronunțarea unei hotărâri pentru asigurarea caracterului echitabil. În plus, reclamantii care utilizează PECVR se pot aștepta să beneficieze de asistență la completarea formularului de cerere. Instanțele trebuie să ofere îndrumări privind aspectele procedurale.

Alte proceduri de recuperare a creanțelor transfrontaliere

Pentru rezolvarea unei probleme într-o cauză în materie de consum se pot utiliza mecanisme alternative de soluționare a litigiilor. **Directiva privind SAL** prevede normele pentru soluționarea extrajudiciară a litigiilor în statele membre care asigură calitatea organismelor de soluționare a litigiilor. **Platforma SOL** se poate utiliza pentru a transmite unui organism aprobat

de soluționare a litigiilor plângeri rezultate din vânzări și servicii online între consumatori și comercianți.

Dacă se are în vedere o procedură în instanță, PECVR este disponibilă pentru o cerere a cărei valoare nu depășește 5 000 EUR și care nu este exclusă din domeniul de aplicare. Înainte de a decide în privința utilizării PECVR, se recomandă să se verifice dacă pentru tipul de cerere în cauză ar putea fi potrivită sau obligatorie o altă procedură. În UE sunt disponibile următoarele opțiuni pentru cererile care vizează recuperarea unor creanțe transfrontaliere:

- pentru toate cererile **transfrontaliere referitoare la obligații de întreținere** se aplică regulamentul privind obligațiile de întreținere. Sunt disponibile informații suplimentare în secțiunea portalului e-justiție dedicată obligațiilor de întreținere: https://e-justice.europa.eu/content_maintenance_obligations-355-ro.do
- pentru cererile transfrontaliere care vizează **testamente și succesiuni** se aplică regulamentul privind succesiunile. Sunt disponibile informații suplimentare în secțiunea portalului e-justiție dedicată succesiunilor: https://e-justice.europa.eu/content_succession-538-ro.do
- pentru cererile necontestate în care s-a pronunțat o hotărâre judecătorească sau s-a formulat o altă confirmare a dreptului la o sumă de bani este disponibil **titlul executoriu european („TEE”)**. Ghidul practic pentru aplicarea regulamentului privind titlul executoriu european conține informații suplimentare privind TEE și este disponibil online la adresa: http://ec.europa.eu/civiljustice/publications/docs/guide_european_enforcement_order_ro.pdf
- pentru cereri pecuniare care nu vizează obligații de întreținere și care, în opinia reclamantului, **nu pot fi sau nu vor fi contestate** este

potrivită **somația europeană de plată („SEP”)**. Această opțiune este atractivă în special pentru reclamanții care urmăresc recuperarea unor datorii financiare de la mai mulți debitori, deoarece este concepută astfel încât să trateze foarte rapid cererile necontestate. De asemenea, aceasta este menită anume pentru depunerea cererii în format electronic, în cazurile în care este posibil acest lucru. Ghidul practic pentru aplicarea regulamentului privind somația europeană de plată conține informații suplimentare privind SEP și este disponibil online la adresa: <http://ec.europa.eu/justice/civil/document/>

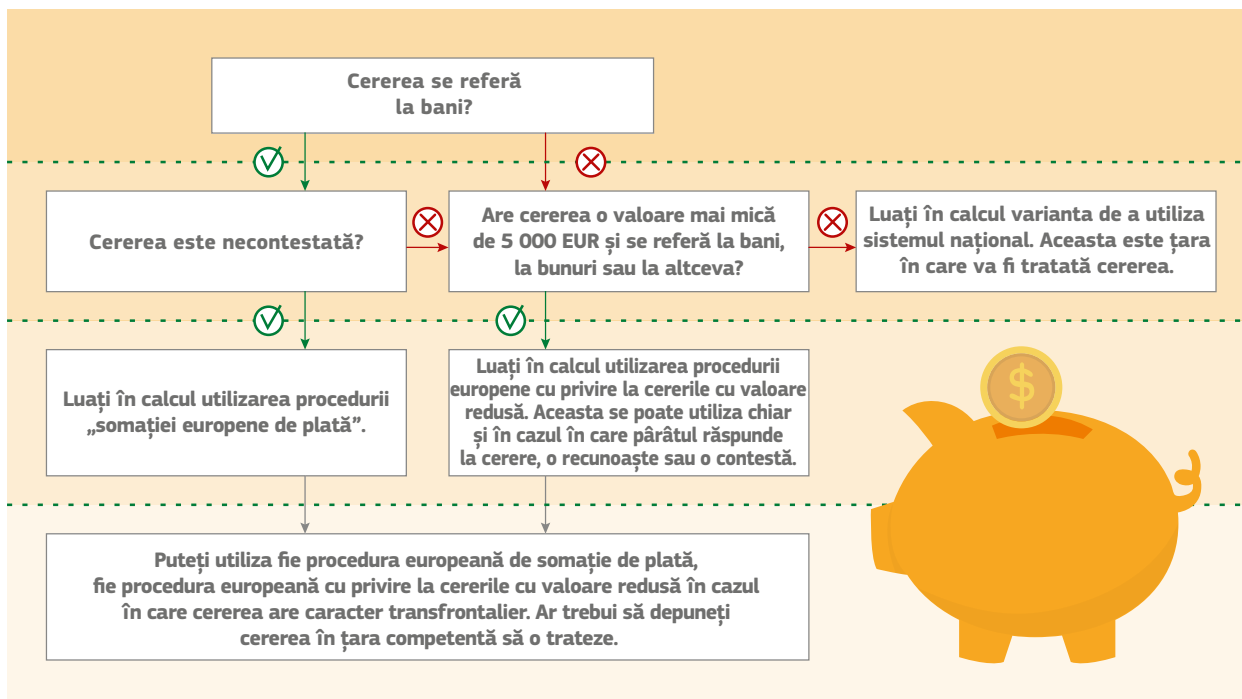
- pentru alte tipuri de cereri în materie civilă și comercială, inclusiv pentru cele a căror valoare depășește 5 000 EUR, pot fi disponibile proceduri interne, deși în unele state membre există proceduri speciale pentru anumite tipuri de cereri. Există norme ale UE pentru a stabili care instanță poate examina cauzele dintre statele membre. Pentru executarea unei hotărâri sau a unei somații naționale într-un alt stat membru trebuie urmată procedura din Regulamentul Bruxelles I (reformare). Sunt disponibile informații cu privire la acest regulament pe portalul e-justiție, în secțiunea referitoare la Bruxelles I (reformare) – consultați: https://e-justice.europa.eu/content_brussels_i_regulation_recast-350-ro.do. Site-ul portalului european e-justiție abundă în materiale privind litigii transfrontaliere în materie civilă și comercială în UE⁽¹⁾.

⁽¹⁾ A se vedea https://e-justice.europa.eu/content_going_to_court-32-ro.do

Alegerea procedurii de utilizat

Așadar, un reclamant poate alege dintre mai multe proceduri în instanță. Dar cum ar trebui făcută alegerea?

Graficul de mai jos indică adecvarea diferitelor proceduri pentru diferitele tipuri de cauze.

PARTEA ÎNTÂI

*Scopul, utilizările și
domeniul de aplicare al
PECVR*

1.1 Ce este procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă? – GP 1.1

PECVR este un tip de procedură judiciară pentru inițierea unor acțiuni civile în UE. Aceasta:

- este disponibilă numai pentru cauzele transfrontaliere: a se vedea 1.2;
- este disponibilă pentru cererile cu o valoare de până la 5 000 EUR: a se vedea 1.4;
- se poate utiliza pentru cereri pecuniare și nepecuniare;
- poate trata atât cereri contestate, cât și necontestate;
- nu implică neapărat reprezentarea de către un avocat, aceasta nefiind necesară, dar nefiind nici interzisă;
- este concepută astfel încât să fie relativ rapidă, ușor de utilizat și mai puțin costisitoare decât alte proceduri;
- nu înlocuiește procedurile interne similare, fiind deci opțională, ceea ce înseamnă că, dacă este disponibilă pentru o cerere, în mod normal există și o procedură internă care se poate utiliza pentru depunerea cererii, reclamantul urmând să decidă ce procedură să utilizeze.

1.2 Ce este o cauză transfrontalieră? – GP 2.2.2

O cauză în care cel puțin una dintre părți nu își are domiciliul sau reședința obișnuită în același stat membru ca și instanța care tratează cererea².

Momentul la care se stabilește dacă o cauză este transfrontalieră este data la care instanța competentă primește cererea.

1.3 Ce tipuri de cereri se pot formula folosind PECVR? – GP 2.1.4

PECVR se poate utiliza pentru majoritatea tipurilor de cereri de natură civilă sau comercială, cum ar fi pentru:

- plata unei sume de bani;
- daune care rezultă dintr-un accident;
- livrarea de bunuri sau alte forme de proprietăți mobiliare;
- solicitarea ca o persoană să ducă la îndeplinire un contract;
- oprirea sau încercarea de a preveni un act ilegal.

(²) Este de reținut faptul că regulamentul nu se aplică Danemarcei. Prin urmare, o cerere împotriva unei părți din Danemarca ar trebui efectuată folosind o procedură internă din țara respectivă.

1.4 Cum calculez dacă cererea se încadrează în valoarea de 5 000 EUR? – GP 2.1.1

Dacă cererea se referă la plata unei sume de bani, valoarea va fi suma respectivă.

Dacă cererea nu se referă la plata unei sume de bani, trebuie să se stabilească o valoare a respectivei cereri nepecuniare – GP 2.1.2.

Dacă există și posibilitatea formulării unei cereri pecuniare în cazul în care nu este îndeplinită cererea nepecuniară, aceasta ar trebui precizată separat.

La calcularea valorii cererii nu se iau în considerare dobânzile, cheltuielile și alte costuri.

1.5 Cereri în euro sau într-o altă monedă

Valoarea financiară a cererii va trebui precizată în moneda instanței. Această precizare se poate face în secțiunea 7 a formularului de cerere tip A. În cazul în care moneda instanței nu este moneda în care reclamantul și-a formulat cererea, valoarea cererii va trebui precizată în moneda corespunzătoare convertind suma cerută în moneda utilizată de instanță. Cererea ar trebui precizată apoi în moneda respectivă, după cum se arată în partea 7 a formularului de cerere.

În plus, deoarece nu toate statele membre utilizează euro, pentru a stabili dacă o cerere se încadrează în plafonul financiar de 5 000 EUR, reclamantul va trebui să convertească cererea în euro conform cursului de la data trimerii cererii către instanță. Nu este necesară menționarea valorii în euro pe formularul de cerere decât dacă instanța căreia i se trimite cererea utilizează moneda euro.

Statele membre pot avea proceduri specifice pentru conversia valutară. Așadar, dacă este necesară conversia, se recomandă să se ia legătura anticipat cu instanța, pentru a afla formalitățile necesare. Instanțele vor fi în măsură să precizeze și dacă sunt pregătite să accepte cereri exprimate într-o altă monedă decât cea a statului membru în cauză.

1.6 Există cereri în materie civilă care nu se pot formula folosind PECVR? – GP 2.1.3

Unele cereri de natură civilă sunt excluse din PECVR, conform descrierii din articolul 2 al regulamentului privind PECVR – de exemplu, cererile legate de obligații de întreținere și cele care rezultă din contracte de muncă. Cererile în materie fiscală, vamală și administrativă sunt excluse și ele.

Există și cereri care nu sunt considerate a fi de natură civilă și comercială; pentru informații suplimentare despre ce este sau ce nu este o astfel de cerere, a se vedea GP 2.1.5.

1.7 Este necesară desemnarea unui avocat pentru utilizarea PECVR? – GP 9.1.1

Desemnarea unui avocat nu este necesară, dar nu este nici interzisă.

Dacă o parte implicată într-o cauză în cadrul PECVR desemnează un avocat, acest lucru poate influența acordarea cheltuielilor de către instanță: a se vedea GP 9.1.2 și Partea a doua.

PARTEA A DOUA

Costuri și cheltuieli?

2.1 Cât costă utilizarea PECVR? – GP 3.4

În majoritatea statelor membre va fi necesară achitarea unei taxe judiciare pentru depunerea cererii de inițiere a PECVR. Detaliile în vederea plății acestei taxe trebuie furnizate de către reclamant în caseta 6 a formularului de cerere tip A.

Suma în cauză variază – pentru informații privind costurile sau modalitatea de calculare a costurilor, a se vedea secțiunea **Taxele judiciare aferente procedurii europene privind cererile cu valoare redusă** a portalului european e-justiție.

În plus, pot apărea costuri în cazul desemnării unui avocat, precum și pentru anumiți martori, cum sunt experții.

2.2 Acordarea cheltuielilor pentru partea care a câștigat procesul

De obicei, la încheierea cauzei, instanța va acorda cheltuielile persoanei care a câștigat procesul. Cheltuielile acordate trebuie să fie proporționale cu valoarea cererii, iar instanța nu ar trebui să acorde cheltuieli disproporționate pentru acoperirea onorariilor avocaților³.

2.3 Implicațiile cheltuielilor PECVR

Deși PECVR este menită a fi o procedură relativ necostisitoare, este de așteptat totuși să existe unele cheltuieli aferente utilizării procedurii, chiar și pentru o parte care nu desemnează un avocat. Dacă a fost desemnat un avocat, partea care face acest lucru trebuie să ia în considerare posibilitatea de a nu i se acorda costurile consultanței juridice pentru cauza respectivă, chiar și în cazul în care câștigă procesul.

2.4 Cheltuielile aferente unei dezbateri orale

Pe lângă plata taxei judiciare menționate la alineatul 2.1, părțile ar trebui să rețină că vor apărea cheltuieli și dacă acestea solicită o dezbatere orală, iar instanța o aprobă. În acest caz, părțile se pot aștepta să aibă de plătit cheltuielile pentru un eventual expert și pentru alți martori, pentru traducerea documentelor și pentru orice procedură specială utilizată în scopul dezbaterii, cum ar fi videoconferința. Instanța trebuie să țină cont de costurile suplimentare implicate în cazul în care cauza impune proba cu martori și va încuviința expertiza sau proba cu martori numai dacă nu se poate pronunța hotărârea pe baza altor dovezi.

⁽³⁾ A se vedea articolul 16.

Partea a doua *Costuri și cheltuieli?*

În general, costurile pe care le implică dezbateră orală ar trebui menținute la un nivel minim, deoarece instanța ar trebui să poată opta pentru cele mai simple și mai puțin oneroase mijloace de obținere a probelor⁴.

2.5 Cine plătește costurile PECVR? – GP 6.4

În principiu, partea împotriva căreia se pronunță hotărârea îi va plăti celeilalte părți costurile procedurii. Așa cum am menționat deja, instanța va evalua costurile pornind de la principiul că acestea nu vor fi acordate dacă sunt disproporționate în raport cu valoarea cererii sau dacă nu au fost necesare, acest principiu aplicându-se și costurilor suportate de către partea care a câștigat procesul dacă partea respectivă a desemnat un avocat.

(⁴) A se vedea articolul 9.1.

2.6 Costurile de executare

Reclamanților li se recomandă ca, înainte de a iniția o cerere, să ia în considerare toți factorii care indică dacă este util să efectueze cererea. Printre acești factori se numără și costurile procedurii, precum și întrebările de bază privind deținerea de către pârât a resurselor necesare pentru achitarea cererii. De asemenea, reclamanții ar trebui să rețină că, pe lângă costurile procedurii PECVR, vor apărea costuri și în cazul în care doresc executarea hotărârii, în special costul legat de suma sau sumele acordate.

PARTEA A TREIA

*Demararea demersului
judiciar privind o cerere cu
valoare redusă*

3.1 Cum se inițiază cererea – GP 3

Înainte de a utiliza PECVR, primul lucru este să se identifice baza cererii și să se adune eventualele dovezi scrise necesare pentru a o susține.

Odată adunate aceste dovezi, pentru demararea procedurii este necesară obținerea unui exemplar al formularului de cerere, deoarece PECVR este, în esență, o procedură desfășurată pe hârtie.

3.2 De unde se poate obține un formular de cerere? – GP 3.2

Formularul de cerere tip A ar trebui să fie disponibil în toate statele membre ale UE, la fiecare instanță la care se poate iniția PECVR, inclusiv pe site-urile instanțelor naționale.

În funcție de măsurile organizatorice din statele membre, formularul poate fi disponibil și în alte locații publice, cum sunt bibliotecile publice și centrele de consultanță, precum și de la organizații ale consumatorilor.

În plus, sunt disponibile versiuni electronice ale formularului, precum și ale celorlalte formulare pentru PECVR, în toate limbile oficiale ale UE; acestea se găsesc în secțiunea Formulare dinamice a portalului e-justiție. Iată un link la versiunea în limba română.

https://e-justice.europa.eu/content_small_claims_forms-177-ro.do

3.3 Cum se utilizează formularul de cerere

Formularul conține instrucțiuni ample privind completarea.

3.4 Este disponibilă asistență pentru completarea formularului? – GP 4.1.3

Statele membre ale UE trebuie să se asigure că reclamanții și celelalte părți beneficiază de asistență practică la completarea formularelor PECVR.

3.4.1 Asistență din partea personalului instanței

Asistența oferită de personalul instanței pentru completarea formularului nu poate cuprinde furnizarea de consultanță juridică; totuși, este posibil să fie disponibilă consultanță privind fondul cererii din partea unor agenții de consultanță.

3.4.2 Alte surse de asistență

Asistența pentru completarea formularului de cerere este pusă la dispoziție în diferite modalități, în funcție de măsurile organizatorice interne din fiecare stat membru. În numeroase state membre există rețele de centre de consultanță de consum, juridică și de altă natură, de la care reclamantii, dar și părții, pot obține consultanță cu privire la formularele și la procedura PECVR. În plus, Rețeaua Centrelor Europene ale Consumatorilor („ECC”), dacă este disponibilă, le poate oferi consumatorilor consultanță în ceea ce privește cererile din cadrul PECVR. Reclamantilor și părților li se recomandă să verifice variantele disponibile în locul în care se află, iar în această privință pot găsi informații pe site-uri precum site-ul Comisiei Europene⁵ și portalul e-justice⁶.

⁽⁵⁾ A se vedea http://ec.europa.eu/consumers/ecc/index_en.htm

⁽⁶⁾ A se vedea alineatul 2.2.

3.5 Solicitarea unei dezbateri orale – GP 5.3

În principiu, PECVR este o procedură scrisă, ceea ce înseamnă că informațiile de care va ține seama instanța vor fi furnizate în scris și nu este necesară prezența în instanță.

Instanța pronunță o hotărâre pe baza informațiilor furnizate de către reclamant și, în cazul în care cauza este contestată, de către părât.

Totuși, instanța poate decide să desfășoare o dezbatere orală în cazul în care consideră că nu se poate pronunța hotărârea pe baza dovezilor scrise. Reclamantul și părâtul au și ei dreptul de a solicita o dezbatere orală. Dacă se formulează o astfel de solicitare, instanța trebuie să desfășoare dezbateră, cu excepția cazului în care consideră că aceasta nu este necesară pentru derularea echitabilă a procedurii.

Reclamantul poate solicita o dezbatere orală completând alineatul relevant din formularul de cerere, adică alineatul 8.3, și argumentând solicitarea. Părâtul poate solicita o dezbatere orală răspunzând la întrebarea 3 din partea II.

3.6 Cărei instanțe trebuie să i se trimită cererea? – GP 3.1

Instanța competentă să examineze cauza poate fi identificată, de obicei, ca fiind instanța unde își are domiciliul sau reședința obișnuită fie părâtul, fie reclamantul.

Mai întâi trebuie să se identifice care state membre ale UE sau care instanțe ale statelor membre dețin competența în temeiul regulamentului relevant al UE [Regulamentul Bruxelles I (reformare)]. Acest lucru presupune consultarea normelor privind competența aplicabile cauzei respective și apoi identificarea instanței care poate prelua cauza în țara relevantă.

Este deosebit de important pentru consumatorii persoane fizice să fie conștienți de posibilitatea de a depune cererea la instanța din țara în care locuiesc. În acest sens, consumatorul este definit ca fiind o persoană care nu acționează în scopuri comerciale sau de afaceri în ceea ce privește obiectul litigiului la care se referă cererea (în ceea ce privește normele de competență care afectează consumatorii, a se vedea în special GP 3.2.1.).

Pe portalul e-justiție sunt disponibile informații suplimentare despre normele referitoare la competență.

3.7 Transmiserea formularului de cerere către instanță – GP 3.6

Formularul de cerere poate fi trimis instanței prin poștă sau prin orice alt mijloc de comunicare acceptat de instanța respectivă ori poate fi depus personal în instanță.

Pe portalul e-justiție ar trebui să fie disponibile informații despre mijloacele de transmitere, aceste informații putând fi disponibile și pe site-urile locale din țara respectivă.

3.8 Ce documente trebuie trimise împreună cu formularul de cerere? – GP 3.5

Deoarece PECVR este o procedură scrisă, toate documentele necesare pentru susținerea cererii trebuie trimise împreună cu formularul de cerere. Printre acestea se pot număra comenzi, chitanțe, facturi, rapoarte, corespondență dintre părți, precum și materiale fotografice și alte materiale ilustrative. Documentele necesare depind de faptele cauzei. Scopul ar trebui să fie certitudinea că instanța are la dispoziție toate informațiile care îi sunt necesare pentru a formula o hotărâre.

3.9 În ce limbă ar trebui să fie formularul tip A și documentele? – GP 3.7

Formularul de cerere și documentele justificative ar trebui să fie în limba instanței sau într-o altă limbă pe care este pregătită să o accepte instanța. Aceste informații ar trebui să fie disponibile și ele pe site-urile relevante. Este posibil să nu fie necesară traducerea documentelor justificative. Uneori poate fi util să întrebați direct instanța despre acest aspect.

3.10 Mai trebuie trimis ceva împreună cu cererea? – GP 3.3

Dacă instanța impune plata unei taxe pentru depunerea cererii, poate fi necesar să furnizați instanței informații privind modalitatea de plată a taxei. Formularul de cerere conține un spațiu destinat acestui scop (a se vedea și alineatul 2.1 de mai sus). În unele state membre poate fi necesară încasarea taxei înainte ca instanța să demareze procedura.

Ar putea fi util pentru instanță să știe ce alte dovezi ar putea dori reclamantul să prezinte în cazul contestării cauzei, inclusiv numele martorilor și ai eventualilor experți medicali, tehnici sau de altă natură.

3.11 Ce se întâmplă când instanța primește cererea? – GP 4.1.1 și 4.1.2

Instanța verifică mai întâi formularul și documentele anexate pentru a se asigura că formularul a fost completat corect, apoi pentru a vedea dacă cererea se înscrie în domeniul de aplicare al PECVR și, în cele din urmă, pentru a vedea dacă cererea este fondată sau nu.

Instanța va informa reclamantul dacă cererea nu se înscrie în domeniul de aplicare al PECVR sau dacă o consideră nefondată. De asemenea, instanța îi poate solicita reclamantului să completeze sau să rectifice formularul de cerere.

3.12 Răspunsul la o cerere de rectificare a formularului de cerere – GP 4.1.3

Instanța îi poate trimite reclamantului un formular, formularul B, prin care i se solicită reclamantului să completeze sau să rectifice formularul de cerere. Acest lucru ar putea presupune alegerea altei limbi pentru redactarea cererii, adăugarea unor informații suplimentare de care are nevoie instanța pentru a putea decide dacă cererea se înscrie în domeniul de aplicare al PECVR sau dacă este fondată ori pur și simplu corectarea unor greșeli evidente.

Instanța precizează termenul în care reclamantul trebuie să răspundă solicitării conținute în formularul B. Dacă reclamantul nu completează sau nu rectifică formularul în termenul precizat de instanță, cererea va fi respinsă. În situații excepționale, instanța poate prelungi termenul în cazul în care consideră că acest lucru este necesar pentru a proteja drepturile părților.

3.13 Ce se întâmplă dacă instanța constată că cererea nu se înscrie în domeniul de aplicare al PECVR? – GP 4.1.2

Dacă instanța constată că cererea nu se înscrie în domeniul de aplicare al PECVR, aceasta nu o respinge; reclamantul are posibilitatea de a-și retrage cererea, iar dacă nu face acest lucru, instanța va examina cererea în conformitate cu procedura internă relevantă.

3.14 Ce se întâmplă dacă instanța respinge cererea? – GP 4.1.1

Respingerea în această etapă este o decizie procedurală și nu reprezintă o hotărâre pe fondul cererii. Acest lucru înseamnă că reclamantul poate să retransmită cererea fie în cadrul PECVR (după ce a luat în considerare motivul respingerii cererii inițiale), fie în cadrul unei proceduri interne adecvate.

3.15 Cine anunță pârâtul în legătură cu cererea? – GP 4.2

Instanța completează partea I a formularului de răspuns tip C și trimite acest formular pârâtului, împreună cu copii ale documentelor justificative, dacă este cazul. Instanța face acest lucru în termen de 14 zile de la primirea formularului de cerere completat corect sau rectificat.

PARTEA A PATRA

Răspunsul la o cerere

4.1 Opțiunile pârâtului în momentul notificării sau al comunicării cererii – GP 4

Pârâtul are opțiunea de a răspunde la cerere în urma notificării sau a comunicării acesteia sau de a nu face nimic.

4.2 Consecințele deciziei de a nu răspunde la cerere

Dacă pârâtul nu răspunde la cerere în termenul de 30 de zile de la notificare sau comunicare sau în termenul prelungit permis de instanță (a se vedea alineatul 3.3), instanța va pronunța hotărârea cu privire la cerere.

4.3 Răspunsul la cerere – GP 4.3

Pârâtul poate să răspundă la cerere folosind partea II a formularului tip C sau prin orice altă modalitate adecvată. Răspunsul ar trebui să fie însoțit de eventualele documente relevante în sprijinul argumentării pârâtului. Răspunsul trebuie transmis în termenul de 30 de zile de la notificare sau comunicare. Instanța poate prelungi termenul de 30 de zile în situații excepționale, dacă acest lucru este necesar pentru a proteja drepturile părților. Cererea pentru o astfel de prelungire trebuie adresată instanței urmând procedurile relevante ale instanței respective.

4.4 Opțiuni privind răspunsul la cerere – GP 4.3

Pârâtul are la dispoziție diverse opțiuni pentru a răspunde cererii. Printre acestea se numără:

- achitarea sumei cerute pentru rezolvarea cauzei;
- recunoașterea fondului cererii și
 - acceptarea că suma cerută poate fi plătită și efectuarea plății; și/ sau
 - formularea unei oferte de achitare integrală a sumei fie prin plata unei sume forfetare într-un moment ulterior, fie în rate; ori
- contestarea sumei cerute;
- contestarea fondului cererii
 - integral sau parțial;
 - precum și contestarea sumei cerute;
 - și formularea unei cereri reconvenționale folosind formularul de cerere tip A;
- contestarea competenței instanței fără contestarea fondului;
- contestarea pe criterii procedurale, cum ar fi faptul că
 - obiectul nu se înscrie în domeniul de aplicare al PECVR; sau
 - valoarea cererii depășește plafonul financiar al PECVR; sau
 - aceasta nu este o cerere transfrontalieră⁽⁷⁾.

⁽⁷⁾ A se vedea alineatul 1.2.

4.5 Solicitarea unei dezbateri orale. A se vedea și alineatul 3.5

Pârâtul poate solicita și el o dezbatere orală în alineatul 3 din partea II a formularului C și poate indica, în alineatul 2 din partea II a formularului C, martorii și alte probe care urmează a fi prezentate, anexând eventualele documente justificative, inclusiv în ceea ce privește o eventuală cerere reconvențională.

Atenție: Răspunsul și cererea reconvențională sunt supuse aceluiași norme privind limba ca și cererea inițială (a se vedea alineatul 3.9).

4.6 Ce se întâmplă dacă se admite contestația referitoare la competență? – GP 3.2.1 și 3.2.2

Dacă se admite contestația referitoare la competență, cum ar fi în cazul în care cererea este îndreptată împotriva unui consumator și nu s-au respectat normele de competență în materie de consum, cererea nu poate continua, iar reclamantul trebuie să o retragă, urmând a formula o altă cerere în fața unei instanțe competente, dacă dorește acest lucru.

4.7 O cerere care nu se înscrie în domeniul de aplicare al PECVR: ce se întâmplă? – GP 2.1 și 4.1.2

Dacă instanța consideră că cererea nu se înscrie în domeniul de aplicare al PECVR, fie din cauza valorii cererii, fie din cauza obiectului acesteia, aceasta are obligația de a informa părțile în termen de 30 de zile de la primirea răspunsului pârâtului. Într-o asemenea situație, cererea nu poate fi tratată în cadrul PECVR. Reclamantul poate să își retragă cererea și să ia în calcul depunerea unei cereri noi în cadrul procedurii interne adecvate sau instanța poate să examineze cererea aplicând dreptul procedural intern relevant.

4.8 Ce se întâmplă dacă cererea reconvențională depășește plafonul financiar? – GP 4.4

Dacă valoarea cererii reconvenționale depășește plafonul financiar de 5 000 EUR, nici cererea, nici cererea reconvențională nu se situează în domeniul de aplicare al PECVR și nu pot fi examinate în cadrul acestei proceduri. Consecințele unei astfel de situații sunt cele prezentate în alineatul 4.6. În acest scop, valoarea cererii reconvenționale și valoarea cererii sunt evaluate separat, fără a fi cumulate.

4.9 Ce poate face reclamantul dacă pârâtul trimite un răspuns? – GP 4.5

În termen de 14 zile de la primirea răspunsului din partea pârâtului, instanța trebuie să îi trimită reclamantului o copie a acestuia însoțită de eventualele documente justificative. Această regulă este valabilă și pentru o eventuală cerere reconvențională formulată de către pârât. Reclamantul are la dispoziție 30 de zile pentru a răspunde la cererea reconvențională. Acesta poate răspunde prin intermediul formularului de răspuns sau printr-o altă modalitate adecvată. Ca și în cazul răspunsului pârâtului la cerere, instanța poate prelungi termenul de 30 de zile (a se vedea alineatul 4.3).

PARTEA A CINCEA

Pronunțarea hotărârii

5.1 Care este rolul instanței în ceea ce privește hotărârea asupra aspectelor litigiului? – GP 5.1

În principiu, PECVR este o procedură scrisă, iar instanței îi revine inițiativa deciziilor privind probele și alte informații necesare pentru formularea unei hotărâri asupra aspectelor litigiului, precum și privind mijloacele prin care instanța trebuie să primească probele respective.

5.2 Ce opțiuni are instanța? – GP 5

Instanța are următoarele opțiuni:

- să solicite detalii suplimentare privind cererea și/sau cererea reconvențională;
- să obțină probe;
- să desfășoare o dezbatere orală.

5.3 Ce se întâmplă dacă instanța le solicită părților informații suplimentare? – GP 4.1 și 5.2

Pe lângă posibilitatea de a solicita informații suplimentare de la reclamant în urma depunerii formularului de cerere (a se vedea alineatul 3.12) sau de la pârâtul care depune o cerere reconvențională, instanța are competența de a le solicita părților să furnizeze detalii suplimentare privind cererea și/sau cererea reconvențională într-un termen stabilit de instanță. Termenul respectiv nu poate depăși 30 de zile de la primirea de către instanță

a răspunsului pârâtului la cerere sau, după caz, a răspunsului reclamantului la cererea reconvențională.

În situații excepționale, termenul respectiv poate fi prelungit, dar numai dacă acest lucru este necesar pentru a proteja drepturile părților. Cererea pentru o astfel de prelungire trebuie adresată instanței urmând procedurile relevante ale instanței respective.

5.4 Ce se întâmplă dacă părțile nu dau curs solicitării instanței? – GP 5.2

Dacă instanța stabilește un termen pentru primirea informațiilor suplimentare solicitate, aceasta trebuie să informeze părțile cu privire la consecințele nefurnizării informațiilor solicitate de către instanță în termenul stabilit, cu eventuala prelungire a acestuia. Ca exemple de consecințe putem menționa respingerea cererii sau a cererii reconvenționale sau pronunțarea unei hotărâri împotriva părții care nu s-a conformat.

5.5 Ce se întâmplă dacă instanța decide să desfășoare o dezbatere orală? – GP 5.3

Instanța poate decide să desfășoare o dezbatere orală în cazul în care consideră că nu poate formula o hotărâre pe baza probelor scrise sau în cazul în care o parte solicită acest lucru, iar solicitarea nu este refuzată: a se vedea alineatul 3.5. Dacă instanța decide să desfășoare o dezbatere orală, aceasta trebuie să citeze părțile, iar dezbaterea trebuie să aibă loc în termen de 30 de zile de la efectuarea citației. În situații excepționale,

termenul de 30 de zile poate fi prelungit, dar numai dacă acest lucru este necesar pentru a proteja drepturile părților.

5.6 Care este situația probelor la dezbaterile orale? – GP 5.1, 5.4 și 5.5

Dacă decide să desfășoare o dezbatere orală, instanța decide ce probe îi sunt necesare pentru a pronunța o hotărâre în cauza respectivă și cum trebuie obținute dovezile respective. După aceea, instanța le va comunica părților de ce probe are nevoie, inclusiv probe cu martori, precum și modalitatea de furnizare a probelor. Probele pot fi obținute sub forma unor declarații scrise ale părților și ale eventualelor martori, inclusiv ale unor experți.

Instanța poate cere ca probele să fie obținute folosind mijloace de TIC, precum videoconferința sau alte mijloace ale tehnologiei comunicațiilor, dacă acestea sunt disponibile. Deși instanței îi aparține decizia finală privind probele care trebuie audiate și modalitatea de obținere a acestora, părțile au permanent posibilitatea de a formula sugestii privind probele, inclusiv privind utilizarea unor astfel de aplicații de TIC. Așa cum am menționat în alineatul 2.4, instanța trebuie să opteze pentru mijloacele cele mai necostisitoare și mai puțin oneroase de obținere a probelor și trebuie să ia în considerare costurile aferente acestora.

5.7 Este obligatorie participarea ambelor părți la dezbaterile orale în instanță?

Având în vedere costurile pe care le implică obținerea probei orale din partea părților, instanța poate decide să nu impună participarea uneia sau a niciuneia dintre părți sau să permită obținerea probei din partea uneia sau a ambelor părți sub forma unei declarații scrise care poate fi depusă în instanță.

5.8 Este necesar un avocat pentru dezbaterile orale?

Ca și în cazul PECVR în general, nu este necesară desemnarea unui avocat pentru dezbateri. Dacă o parte își desemnează un avocat, acest lucru este permis, însă dacă partea respectivă câștigă procesul, este posibil să nu poată recupera integral de la cealaltă parte costul aferent avocatului: a se vedea alineatul 2.5.

5.9 Cum ar trebui să se pregătească pentru dezbaterile orale o parte nereprezentată de către un avocat?

Ca și în cazul oricărui dezbateri orale în instanță, o parte la procedură (în calitate de reclamant sau pârât) ar trebui să își pregătească bine argumentele înainte de dezbateri și să se asigure că are la dispoziție pentru dezbateri toate actele și documentele necesare și toți martorii necesari.

5.10 Cum desfășoară instanța dezbaterile orale? – GP 5.5

Rolul instanței este de a stabili toate detaliile procedurii pentru dezbaterile orale. Acest lucru înseamnă că instanța nu numai că decide ce probe vor fi audiate și cum vor fi obținute acestea, ci stabilește toate aspectele procedurale și informează părțile cu privire la acestea. În principiu, dezbaterile orale se va desfășura utilizând tehnologia de comunicare la distanță, precum videoconferința sau teleconferința, dacă instanța are astfel de mijloace la dispoziție. Se vor utiliza mijloacele tehnice disponibile, cu excepția cazului în care, având în vedere circumstanțele particulare ale cauzei, utilizarea tehnologiei respective nu este adecvată pentru desfășurarea echitabilă a procedurii.

Nu este necesar ca părțile să efectueze o calificare juridică a cererii sau a eventualei cereri reconvenționale; această sarcină îi revine instanței. De asemenea, instanța depune permanent eforturi pentru a determina părțile să ajungă la o înțelegere.

5.11 Când pronunță instanța hotărârea? – GP 6.1

Instanța va pronunța o hotărâre în unul dintre momentele următoare:

- dacă o parte nu a luat vreo măsură necesară în cadrul PECVR în termenul relevant, deci nu și-a îndeplinit obligațiile, instanța poate pronunța o hotărâre împotriva acelei părți în momentul expirării termenului respectiv: a se vedea, pentru detalii, GP 6.1.1 și 6.1.2;
- în termen de 30 de zile de la primirea unui răspuns la cerere sau, după caz, la cererea reconvențională, dacă instanța decide să nu desfășoare

o dezbateri orală și nu solicită informații suplimentare de la niciuna dintre părți;

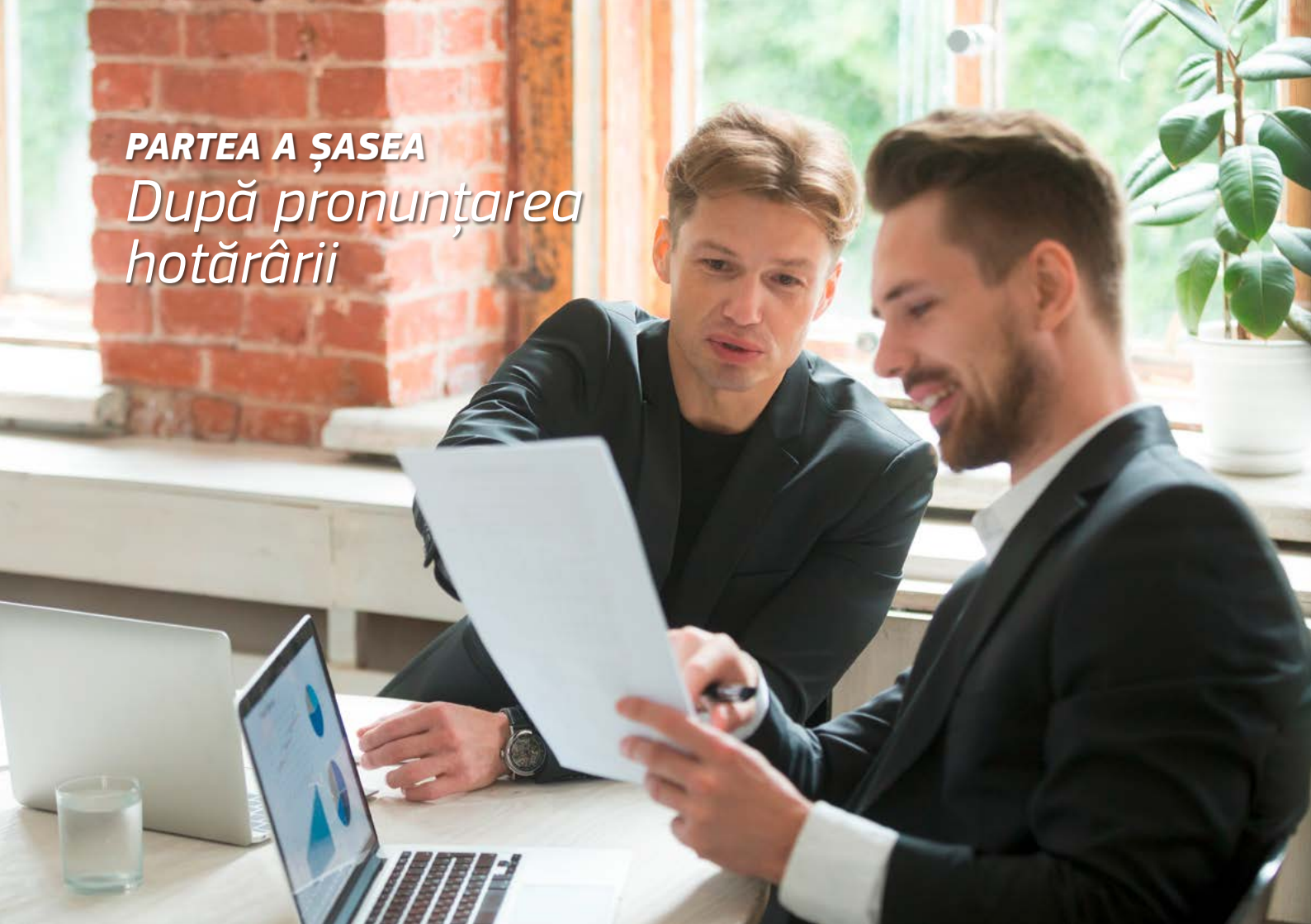
- în termen de 30 de zile de la primirea tuturor informațiilor solicitate de instanță dacă aceasta a solicitat informații suplimentare de la o parte, iar partea respectivă a furnizat informațiile în termenul relevant;
- în termen de 30 de zile de la obținerea probelor fără desfășurarea unei dezbateri orale;
- în termen de 30 de zile de la desfășurarea dezbaterii orale.

Dacă instanța nu poate pronunța hotărârea în termenul de 30 de zile, aceasta trebuie să ia măsuri pentru a putea face acest lucru în cel mai scurt timp posibil după acest termen.

5.12 Cum află părțile despre hotărâre? – GP 6.3

Instanța trebuie să efectueze notificarea sau comunicarea hotărârii către părți. În mod normal, hotărârea ar trebui notificată sau comunicată imediat după pronunțare, de preferință în termenele menționate la alineatul 5.10. Dacă nu se efectuează notificarea sau comunicarea hotărârii către părți în termen de câte va zile după expirarea acestor termene, părților li se recomandă să se adreseze instanței pentru a afla dacă s-a pronunțat hotărârea, iar dacă da, când a fost sau va fi aceasta notificată sau comunicată.

PARTEA A ȘASEA
*După pronunțarea
hotărârii*

6.1 Ce pot face părțile după pronunțarea hotărârii? – GP 7 și 8

Partea care a câștigat procesul poate lua măsuri pentru executarea hotărârii. În acest scop, hotărârea poate fi executată într-un alt stat membru al UE:

- ca și cum ar fi fost pronunțată în statul respectiv;
- fără a fi necesară nicio procedură specială;
- fără a fi necesară o hotărâre de încuviințare a executării;
- indiferent dacă există posibilitatea unei căi de atac;
- fără a necesar să existe o adresă poștală sau un reprezentant autorizat în statul respectiv; și
- fără a fi necesară nicio garanție.

6.2 Ce este necesar pentru executarea hotărârii? – GP 8.2

Partea care urmărește executarea trebuie să prezinte o copie a hotărârii și un certificat eliberat de instanță. Oricare dintre părți poate solicita instanței să elibereze un certificat privind hotărârea, iar instanța îl eliberează folosind formularul D.

6.3 În ce limbă ar trebui eliberat certificatul? – GP 8.1.1 și 8.3.2

Partea care urmărește executarea va trebui să informeze instanța în ce stat membru se dorește executarea și, dacă statul respectiv are mai multe limbi oficiale, în ce localitate anume din statul respectiv. Certificatul trebuie să fie

întocmit sau însoțit de o traducere în limba oficială adecvată a statului în care se urmărește executarea sau într-o altă limbă pe care statul respectiv a indicat că o acceptă.

La cerere, instanța pune la dispoziția părții respective certificatul redactat în orice altă limbă oficială a instituțiilor Uniunii prin utilizarea formularului-tip dinamic multilingv disponibil pe portalul european e-justiție. Instanța nu este obligată să furnizeze o traducere și/sau o transliterare a textului introdus în câmpurile pentru text liber din certificatul respectiv; părți care urmărește executarea îi revine responsabilitatea de a asigura o asemenea traducere sau transliterare.

6.4 Ce trebuie să facă partea care dorește executarea hotărârii înainte de a trece la măsurile oficiale de executare?

Creditorul judiciar, adică partea care a câștigat procesul, ar trebui să ia în considerare toți factorii pentru a stabili dacă executarea hotărârii este un demers eficient. Este înțelept să îi adreseze mai întâi debitorului judiciar o solicitare scrisă pentru efectuarea plății sau îndeplinirea obligației prevăzute în hotărâre, cu avertismentul că, în caz de neconformare, creditorul va trece la executarea oficială, având drept consecință inevitabilă apariția unor costuri suplimentare pe care le va suporta debitorul.

6.5 Poate afla creditorul judiciar despre metodele de executare? – GP 8.5.2

Creditorul poate accesa informații privind sistemele de executare din statele membre ale UE pe portalul european e-justiție. Aceste informații se referă la procedurile interne de executare și conțin denumirile și adresele agenților de executare din diferitele state.

6.6 Există posibilitatea unei căi de atac împotriva hotărârii? – GP 7.2

Dreptul fiecărui stat membru al UE decide în privința posibilității unei căi de atac împotriva hotărârii. Sunt disponibile informații privind posibilitatea unei căi de atac și pe portalul e-justiție.

6.7 Există vreo posibilitate de reexaminare a hotărârii? – GP 7.1

Pârâtul poate solicita o reexaminare a hotărârii în cadrul PECVR în instanța competentă din statul membru al UE în care s-a pronunțat hotărârea dacă:

- pârâtului nu i s-a notificat sau comunicat formularul de cerere sau citația pentru dezbaterile orale în timp util și astfel încât să își poată pregăti apărarea; sau
- pârâtul nu a putut contesta cererea din motive independente de voință sa ori ca urmare a unor circumstanțe extraordinare care au survenit independent de voința sa.

Nu este posibilă reexaminarea dacă pârâtul nu a contestat hotărârea când a avut posibilitatea să o facă, în special prin introducerea unei căi de atac.

Reexaminarea ar trebui solicitată în termen de 30 de zile de la data la care pârâtul a luat cunoștință de conținutul hotărârii și a fost în măsură să reacționeze.

Atenție: Nu este posibilă solicitarea unei reexaminări a hotărârii în niciun stat în care se urmărește executarea hotărârii.

6.8 Care este efectul reexaminării? – GP 7.1.2

Dacă este respinsă reexaminarea, hotărârea rămâne în vigoare și poate fi executată. Dacă se constată că reexaminarea este justificată, hotărârea este nulă și neavenită, iar reclamantul va trebui să formuleze o cerere nouă.

6.9 Poate fi refuzată executarea? – GP 8.4

Debitorul poate solicita instanței competente din statul membru de executare să refuze executarea pe motiv că hotărârea este incompatibilă cu o hotărâre anterioară pronunțată într-un stat membru sau într-un stat din afara UE.

6.10 Poate fi limitată sau amânată executarea? – GP 8.4.3

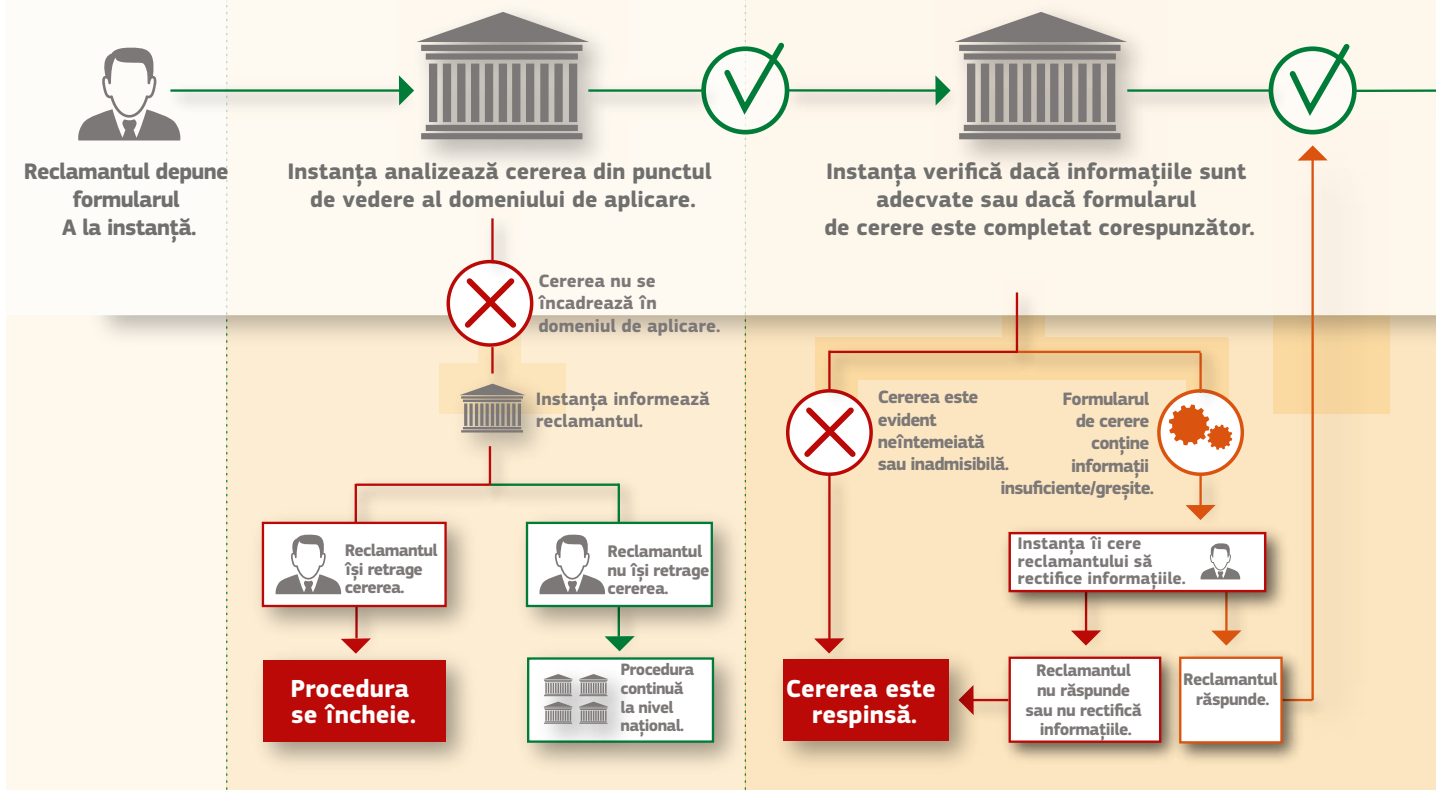
Partea împotriva căreia se urmărește executarea se poate adresa instanței sau autorității competente din statul membru în care se urmărește executarea pentru a limita sau a amâna executarea sau pentru a condiționa executarea de anumite garanții în cazul în care:

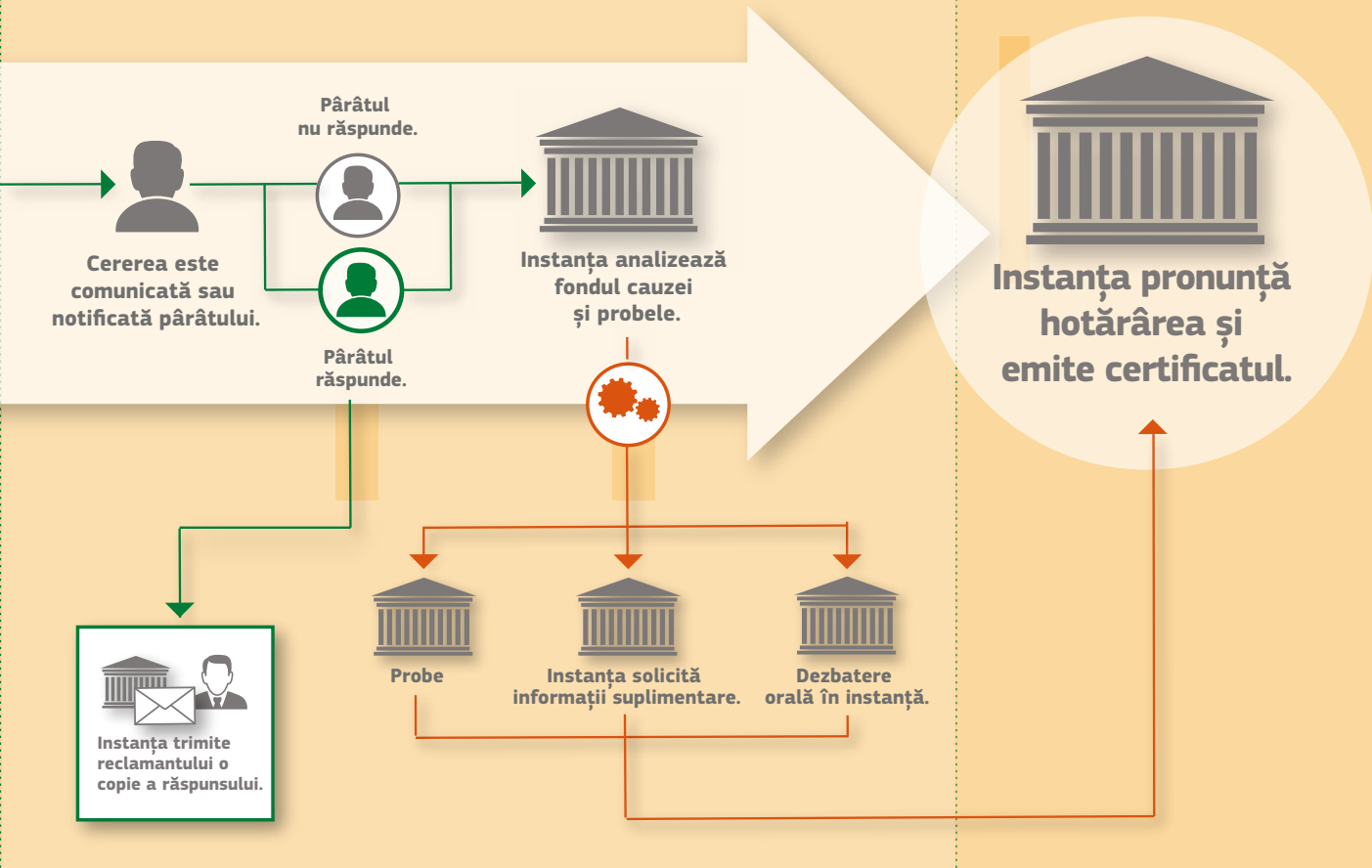
- o parte a introdus o cale de atac împotriva unei hotărâri emise în cadrul PECVR; sau
- încă mai este posibilă introducerea unei căi de atac împotriva hotărârii; sau
- o parte a formulat o solicitare de reexaminare a hotărârii.

Graficul utilizării procedurii

Graficul următor este menit să ilustreze pașii de bază ai unei cereri formulate în cadrul PECVR. Acesta nu are rolul de a oferi o reprezentare completă a tuturor elementelor posibile ale procedurii și nici de a ilustra aspecte reglementate în special de dreptul procedural intern al statelor membre.

Procedura cu privire la **cererile cu valoare redusă**

Materiale de referință și linkuri

Portalul european e-justiție este un punct unic de acces la toate informațiile relevante cu privire la PECVR, iar responsabilitatea furnizării de informații cu privire la PECVR este partajată între statele membre și Comisia Europeană.

A) Formularele care trebuie utilizate în procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă

https://e-justice.europa.eu/content_small_claims_forms-177-ro.do

B) Informațiile naționale privind utilizarea procedurii, inclusiv instanțele competente și alte informații în conformitate cu articolul 25

https://e-justice.europa.eu/content_small_claims-354-ro.do

Regulamentul (CE) nr. 861/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 de stabilire a unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă, modificat prin Regulamentul (UE) 2015/2421 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2015 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 861/2007 de stabilire a unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă și a Regulamentului (CE) nr. 1896/2006 de instituire a unei proceduri europene de somație de plată

PRINT	ISBN 978-92-76-08287-3	doi:10.2838/859718	DS-01-19-470-RO-C
PDF	ISBN 978-92-76-03910-5	doi:10.2838/181999	DS-01-19-470-RO-N

Pentru orice utilizare sau reproducere a fotografiilor și a materialelor care nu fac obiectul drepturilor de autor ale UE trebuie solicitată în mod direct permisiunea deținătorilor drepturilor de autor.

Fotografie copertă: © Shutterstock

Fotografii interior: © Shutterstock

© Uniunea Europeană, 2019

Reproducerea textului este autorizată cu condiția menționării sursei.

Accesați portalul e-justiție pentru mai multe informații privind justiția civilă în UE:
<https://e-justice.europa.eu/home.do?plang=ro&action=home>

Urmăriți-ne

<https://www.facebook.com/EUJustice/>

https://twitter.com/EU_commission

Oficiul pentru Publicații
al Uniunii Europene

Rețeaua judiciară europeană
în materie civilă și comercială

